



Maža bendruomenė, stipri vienybė

Lina SVALDENIENĖ

Gintaro Marijausko, dabartinio Belgijos lietuvių bendruomenės (BLB) pirmininko, gyvenime Belgijos daugėjo palaipsniui. Trys maži vaikai, kūrimasis svetimoje valstybėje, prancūzų kalbos pamokos taip užpildydavo dienotvarkę, kad Belgijos lietuvių bendruomenė joje sušmėžuodavo tik elektroninio laiško pavidalu. Naujienlaiškis tiesiog pranešdavo apie artėjančias Jonines, tradiciškai Belgijos lietuvių švenčiamą datą, lietuvių sporto žaidynes, aktyvaus keliautojų klubo naujienas ir kitus įvykius.

Įtraukė keliautojų klubas

Pirmiausia, 2005-aisiais, į Belgiją išvažiavo žodžiu vertėjaujanti G. Marijausko žmona. Tada ir vyras susirado darbą tarptautinėje kompanijoje ir vieną savaitę leisdavo Belgijoje, vieną - Lietuvoje. „2008-aisiais nusėdau Briuselyje“, - prisimena G. Marijauskas. Nors dirbo privačioje įmonėje su flamandais, šios kalbos mokytis net neketino: gyvenime ir taip netrūko iššūkių.

Užimtos kasdienybės laisvas valandėles G. Marijauskas praleisdavo mindamas pedalus - atsiradus progai sėsdavo ant dviračio ir važinėdavosi šalia namų augančiame miške. Belgijoje dviračiai labai mėgstami ir infrastruktūra jiems sukurta ypač gera. Tad ilgainiui G. Marijauskas gerai susipažino tiek su vietove, tiek su jos pritaikymu dviratininkams. Kartą dalyvavęs BLB keliautojų klubo organizuotame dviračių žygyje, jis gavo pasiūlymą surengti keletą žygių per metus pačiam. Tai ir buvo jo pirmasis išsipareigojimas vietinei lietuvių bendruomenei.

Lietuviška aplinka

Marijauskų šeima sėkmingai įsikūrė Belgijoje. Auginant tris vaikus ir leidžiant juos į Briuselio II Europos mokyklą, kur susikūrė ir vis dar auga lietuviška sekcija, tautiečių aplinkoje netrūko. Jų Marijauškai daugiausia sutikdavo per vaikus ir per lietuvių vertėjų bendruomenę, kuriai priklausė Gintaro žmona. Mažiausiai tautiška buvo G. Marijausko darbinė aplinka – toje privačioje kompanijoje jis buvo vienintelis lietuvis.

2017-ieji metai atnešė naujų pasiūlymų: mielas bičiulis Laurynas Gerikas, pats tuomet buvęs bendruomenės valdyboje, pakvietė Gintarą labiau įsitraukti į bendruomenės veiklą. Taip jis visuotinio susirinkimo metu trejiems metams buvo išrinktas į valdybą.

Varžytuvės dėl laisvalaikio

Dabar G. Marijauskas dirba NATO, ten, kitaip nei ankstesnėje darbovietėje, jau yra kelios dešimtys lietuvių. Belgijoje įsikūrusiose tarptautinėse institucijose dirba arba su jomis susijusi labai didelė dalis Belgijos lietuvių, tokių maždaug pusė. Virš septynių šimtų lietuvių dirba europinėse, NATO ir kitose tarptautinėse institucijose, o pridėjus dar grynai lietuviškas organizacijas Briuselyje, tokias kaip Lietuvos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje ir panašias, suskaičiuotume ir apie tūkstantį tautiečių su šeimomis. Tiesą pasakius, didelė dalis Belgijos lietuvių yra Briuselio lietuviai. Sostinėje sukoncentruota ir pagrindinė bendruomenės veikla.

Briuseliškiai turi bendrą bruožą – yra nepaprastai užsiėmę. „Čia atsiduria aktyvūs žmonės, ir jie nori maksimaliai išnaudoti savo laisvą laiką, nes yra visais aspektais užimti“, – pastebi bendruomenės pirmininkas. Jis paaiškina, kad lietuvių bendruomenės veiklos turi didžiulę konkurenciją su įvairiausio spektro užimtumu ir mase kultūrinių renginių ir visokiausių iniciatyvų, kurias apskritai miestas siūlo gyventojams. Todėl bendruomenė siūlo didelį veiklų pasirinkimą, kuris gali dominti bendraminčius Belgijos lietuvius: tai veiklos įvairaus amžiaus žmonėms, įvairių pomėgių tautiečiams, sričių profesionalams, verslininkams, tikintiesiems, mamoms...

Susiburia renginiuose

Belgijos lietuvių bendruomenės veikimą būtų galima skelti į dvi kategorijas: viena, tai nuolat veikiantis Lietuvių kultūros centras, reguliariai vykstančios lietuvių kalbos pamokos kitataučiams partneriams, neformalus švietimas vaikams bei kitos

tęstinės veiklos, skirtos periodiškai suburiančioms grupėms, ir antra, – renginiai. Belgijos lietuviai organizuoja keletą senas tradicijas turinčių renginių: pačios svarbiausios yra Joninės ir BeNeLux sporto žaidynės – šios vasaros šventės surenka draugėn daugiausia bendruomenės narių. Minimos ir kitos kalendorinės, valstybinės šventės.



BeNeLux 2018 m. komanda



BeNeLux 2019 m. komanda



Gintaras Marijauskas, BeNeLux 2019 m.



Belgijos lietuviai BeNeLux sporto žaidynėse

Tapęs valdybos nariu, G. Macijauskas ėmėsi organizuoti bendruomenės renginius. 2017 m. buvo iškilmingai pažymėtas Belgijos lietuvių bendruomenės septyniasdešimtmetis. „Minėjimo pagrindinė mintis – Belgijos lietuvių bendruomenė išsiskiria pasaulio lietuvių šeimoje, nes didelę jos dalį sudaro ES institucijose ir kitose tarptautinėse organizacijose dirbantys lietuviai bei jų šeimų nariai, nelaikantys savęs emigrantais“, – prisimena G. Marijauskas.

Įtrauks „neinstitucinius“

Beje, neseniai išrinktas pirmininkas kelia sau tikslą ieškoti glaudesnių sąsajų su čia gyvenančiais tautiečiais ir aktyviau į bendruomenės veiklą įtraukti ir kitą, „neinstitucinę“, Belgijos lietuvių dalį. „Yra daug žmonių, kurie kasdien sukasi lietuviškoje aplinkoje, eina į susirinkimus ir posėdžius, kur sprendžiami Lietuvos reikalai. Didžioji masė dabartinių Belgijos lietuvių atvažiavo po 2004-ųjų, o tie, kurie gyveno jau anksčiau ar nesusiję su institucijomis, mažai matomi. Bandysiu juos geriau pažinti ir ieškoti su jais sąryšio“, – sako G. Marijauskas.

Šio uždavinio sprendimas gali būti renginiai, į kuriuos gali įsitraukti kiekvienas norintis, nepriklausomai nuo užimamų pareigų, pažįstamų rato ar išsilavinimo. G. Marijauskas pastebi, kad Sausio 13-osios bėgimas, vykęs Briuselyje jau šeštąją kartą, kasmet pritraukia vis daugiau lietuvių. Paskutinį kartą Briuselio gatvėmis jau bėgo apie du šimtus tautiečių. Bėgimas atkartoja Vilniuje vykstantį renginį: taip pat bėgama 9 kilometrų distancija. Vilniečiai bėgimą baigia prie Seimo rūmų, briuseliškiai – prie Lietuvos ambasados. Dalyviams įteikiami identiški medaliai.

Negalintys įveikti visos tramos raginami rinktis trumpesnę – penkių ar dviejų kilometrų. Negalintys bėgti atstumą tiesiog nueina. Lanksčios sąlygos leidžia išitraukti visiems norintiems.

Baltijos kelias Briuselyje

Vienas išpūdingiausių ir geriausiai pavykusių Gintaro organizuotų renginių – Baltijos kelio trisdešimtmečio minėjimas. Renginiui susivieniję su Lietuvos kaimynių – latvių ir estų – bendruomenėmis Belgijoje, jie susikibo rankomis į simbolinę 600 metrų gyvają grandinę, sujungusią visas tris ambasadas. „Tokiam renginiui reikia uždaryti gatves, o dvi iš gatvių – tokios sraunios miesto arterijos, kaip koks Konstitucijos prospektas Vilniuje. Tad įgyvendinti sumanymui pasinaudojome belgų aktyviai minima diena be automobilio. Tą dieną apie 1000 Belgijos lietuvių, latvių ir estų susikibę rankomis eismui uždarytose gatvėse, iškėlę vėliavas prastovėjome trisdešimt minučių“, – pasakoja G. Marijauskas.







Gintaras Marijauskas veda Baltijos kaimelio renginį



Baltijos kelio 30-mečio minėjimas

Tą dien visos aplinkybės klostėsi itin palankiai. Žinia, kad atvirose erdvėse vykstantiems renginiams itin svarbus oras, o tą dien prognozė žadėjo permainingą

orą. Atstovėję pusvalandį gyvoje žmonių grandinėje, renginio dalyviai rinkosi Baltijos kaimelyje, kuris įsikūrė pievelėje greta Europos istorijos namų. Pabendravę, pasižiūrėję tautinių Baltijos šalių šokių ir pasiklausę dainų, pabaigai sudainavę „Bunda jau Baltija“, Baltijos kelio minėjimo dalyviai išsiskirstė, o po pusvalandžio pradėjo taip smarkiai lyti, tarsi dangų kas būtų prakiurdęs. „Bet svarbiausia, kad mums pavyko atkurti *aną* 30-metų senumo atmosferą, prisiminti *tą* emociją ir pasidalinti *ja* su tais, kurie prieš 30 metų dar net nebuvo gimę“, – sako G. Marijauskas.

Pastangas įvertino nominacija

„Pernai buvau nominuotas „Globalios Lietuvos apdovanojimams 2019“ Lietuvių pasaulyje telkimo kategorijoje už lietuvių Belgijoje vienijimą Lietuvos žinomumui, – pasakoja G. Marijauskas, – nominacija yra didelis įvertinimas ir man, ir visai Belgijos lietuvių bendruomenei.“ Tokios nominacijos dar labiau įprasmina daromus darbus. Iškilminga apdovanojimų ceremonija prezidentūroje yra svarbi ir reikalinga, kad žmonės būtų skatinami, kad jaustųsi įvertinti ir matomi ne pagal dydį ir svorį, o pagal pastangas ir atsidavimą.





Gintaras Marijauskas 100 km žygyje, skirtame Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečiui. 2018 m.



Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečiui skirtas 100 km žygis

Gintaras dėkingas visiems, kurie padėjo įgyvendinti jo iniciatyvas, stovėjo kartu Baltijos kelyje drauge su estais ir latviais Briuselio gatvėse praėjus trisdešimčiai metų po tikrojo Baltijos kelio, visiems, kurie kartu organizavo sporto žaidynes,

prisidėdami prie bendruomenės tradicijų palaikymo, kurie keletą pusdienių krovė drauge labdarą Lietuvai iš uždarnos Diufelio miestelio ligoninės, kurie ėjo 100 km žygin Lietuvos valstybės atkūrimo 100-mečio proga.



Savanoriai, padėję krauti labdarą Lietuvai iš Diufelio miestelio ligoninės

G. Marijauskas pripažįsta, kad bendruomenės dydis, vertinant jos vaidmenį Pasaulio lietuvių bendruomenėje, žinoma, yra svarbus, o Belgijoje, palyginti su Jungtinės Karalystės ar Jungtinių Valstijų lietuvių bendruomenėmis, tautiečių tėra saujelė. „Mūsų nario mokestis – simbolinis, labiau stengiamės investuoti energiją“, – sako jis. Be to, Belgijos lietuvių bendruomenė bendrauja ir gerai sutaria su kaimyninių šalių lietuvių bendruomenėmis, ypač draugišką ryšį palaiko su liuksemburgiečiais. Bendruomenės pirmininkas įsitikinęs, kad būtent aktyvumu ir vienybe mažos valstybės Belgijos maža lietuvių bendruomenė gali būti pastebima ir svarbi viso pasaulio lietuvių bendruomenių kontekste.

pasauliolietuvis.lt

„Pasaulio lietuviai ir Lietuva“

Mielai pasidalysime svetainėje skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.